

O historické 4. miesto tretoligového Ilanova sa zaslúžili (zľava) Miroslav Mažári, Tibor Demeňčík, Vladimír Stankoviánsky a Matej Blcháč.

písali 15 výhier, 4 remízy, 3 prehry a 56 bodov, celkovo tretia Nižná Boca získala 58 bodov, druhá Partizánska Lúča, ktorá sa cez baráž dostala až do V. ligy, získala 59 bodov a víťazný Liptovský Hrádok B mal na svojom konte 60 bodov.“

Historické 4. miesto s tretoligovým áčkom

Sympatický chlapík strednej postavy je inteligentný, rozvážený, spoľahlivý a hlbavý typ, ktorý veľa premýšľa a je tiež dobrák od kosti. Medzi jeho prednosti patrí pokora, skromnosť a pozitívne myslenie. Aj horšie chvíle považuje za výzvu. V uplynulej sezóne 2023/24 bol súčasťou A-družstva, ktoré skončilo v III. lige štvrté.

„Od edície 2023/24 som naspät v „áčku,“ kde dopĺňam trojicu Miroslav Mažári, Tibor Demeňčík a Vladimír Stankoviánsky. Hlavným cieľom nášho mužstva je dobre si zahrať,

ak sa podarí vyhrať, čo nebýva vždy ružové. Po dueloch si zvykneme priateľsky posediť so súpermi a utužiť vzťahy. Dlhodobou metou Ilanova je nevyhadnúť z III. ligy, čo je mimoriadne náročná súťaž, kde sú veľmi kvalitní hráči, od ktorých sa mám ešte stále čo učiť.

Momentálne patrím do základu tretoligového mančafu, kde je pre mňa veľkým úspechom každý bod, každé víťazstvo. Musím však povedať, že ostatná sezóna bola jedna z najlepších a hodnotím ju veľmi pozitívne. Skončili sme totiž na krásnom 4. mieste, ktoré je najlepším umiestnením v našich klubových dejinách. Moja úspešnosť bola okolo 45 % v dvojhre, vo štvorhre som dosiahol na hranicu 72 percent, čiže je o poznanie lepšia. Týmto sa chcem poďakovať môjmu partákovi Vladkovi Stankoviánskeho, že to so mnou vydržal a podporuje ma, aj keď to má so mnou niekedy ťažšie.

V prvom tíme sa navzájom podporujeme a tešíme sa zo spoločných úspechov. V družstve som najmladší a výkonnosť tiež veľa vody nepomútim, no snažím sa zlepšovať. Napriek tomu, že sme všetci samouci, myslím si, že sme na slušnej úrovni a robíme dobré meno Telovýchovnej jednote i našej mestskej časti, ktorá je od roku

1976 súčasťou Liptovského Mikuláša. Pingpong hrávam hlavne preto, že ma baví, rád súťažím a hlavne sme dobrá partia. Srandujeme medzi sebou, podporujeme a hecujeme sa navzájom, keď sa jednému nedarí, podporíme ho, keď vyhráme, sme zase všetci šťastní, ak prehráme, oceníme, že súper bol lepší. Sme kamaráti nielen za zelenými stolmi ale aj mimo nich. A keď sa podarí, absolvujeme tiež spoločné dovolenky. Tréningy máme utorky a štvrtky. Musím sa priznať, že v poslednom ročníku bola moja účasť na tréningoch dosť biedna, do budúcnosti na jednoducho musím zmeniť.“

Individuálne úspechy

Matej je 171 cm vysoký pravák. Jeho herný štýl je založený na aktívnom počítaní, kde preferuje ofenzívnu, nátlakovú hru. Najväčším úlovkom v jeho doterajšej kariére je 3. miesto v dvojhre z majstrovstiev okresu, ktoré dosiahol v roku 2016. V zbierke má aj iné trofeje.

„Pár medailí zo súťaží mládeže mám, zmienka o nich však nestojí za reč. Viac si vážim ocenenia zo súťaží mužov. Prelomovým je najmä rok 2016, v ktorom som sa zúčastnil na šampi-

onáte okresu Liptovský Mikuláš, kde som sa dostal veľmi ďaleko a domov som si priniesol pohár za 3. priečku v dvojhre, keď som v boji o bronz porazil Jaroslava Karolčíka, vtedajšiu oporu ŠKST Liptovský Mikuláš, tuším 3:2 na sety.

V roku 2017 sme s Jánom Tomanom, niekdajším hráčom Ilanova, ktorý je od sezóny 2017/18 vo Východnej, skončili na majstrovstvách okresu tretí vo štvorhre. Odvtedy som sa týchto turnajov moc nezúčastňoval. Na tohtoročnom šampionáte, ktorý sa uskutočnil 18. februára vo Východnej, som postúpil zo skupiny, lenže potom som narazil na Petra Pisarčíka zo Závažnej Poruby, ktorý ma vyradil.

Na 24. Veľkonočnom turnaji v Ilanove, ktorý bol spomenutý aj v aprílovom Spoločníku, sa nám s Milanom Komendákom ml. podarilo v silnej konkurencii vyhrať, keď sme zo 7 štvorhier prehrali iba jednu. Na tradičnom podujatí, ktoré sa hráva švajčiarskym systémom, sme nestačili len na Štefana Hatalu s Ľubomírom Pečkom (ŠKST Hrboltová), s ktorými sme prehrali 1:3 na sety.“

Futbal hrával za žiakov a dorast

Na zelených trávnikoch hájil farby Ilanova v obrane, strede poľa, v útočnej formácii i ako brankár. Po mládežníckych kategóriách s aktívnym futbalom skončil a zameral sa na vysokoškolské štúdium.

„V dobe, keď som vyrastal, som sa venoval futbalu, ale nebol som nejaký extra hráč. V Ilanove som účinkoval

iba v tímoch žiakov a dorastu. Vyskúšal som si rôzne posty, avšak najviac si pamätám na súboje, v ktorých som bol brankárom, čo je taký nešťastný post, lebo vždy, keď družstvo dostane gól, na vine je brankár. Za dospelých som už nehrával, lebo prišli iné povinnosti, hlavne škola. Dnes muži Ilanova súťažia v VII. lige, keď mám možnosť, tak chodím na každý ich zápas, aspoň je kam vybehnúť cez víkend.“

O práci hovorí s nadšením

Po absolvovaní Strojníckej fakulty Žilinskej univerzity nastúpil do strojárskych firmy, kde sa venuje tvorbe technologických postupov. Matej sa v tejto pozícii očividne našiel a vníma jej dopad na výrobu komponentov. Práca ho baví a naplňa spokojnosťou.

„Čo sa týka súkromia, som slobodný. Po základnej škole som študoval na Gymnáziu v Liptovskom Hrádku. Odtiaľ moje kroky viedli na Strojnícku fakultu Žilinskej univerzity, kde som vyštudoval odbor strojárskych technológií. Vysokú školu som úspešne ukončil v roku 2014. Odvtedy pracujem v strojárskych firme v Liptovskom Mikuláši, v ktorej robím ako technolog. Zaoberám sa tvorbou technologických postupov, podľa ktorých sa vyrábajú strojárskych súčiastky. Práca ma baví, máme veľa zaujímavých projektov. Bonusom je, že sme dobrý kolektív, stretávame sa tiež mimo práce, či už na oslavách menín, narodenín, gulášov alebo pri športe. S kolegami z firmy hrávame florbal, chodíme na plaváreň, v zime hrávame ľadový hokej na rybníčkoch alebo na Liptovskej Mare.“

Robí, čo ho baví, má rád motorky, hráva florbal

Osobitné miesto v jeho živote majú fyzické aktivity. Od detstva ho zaujímajú motorky, ktorým sa venuje dodnes. Popri tom robí štýlové doplnky, venuje sa záhrade, turistike a chodí na huby.

„Mám veľa aktivít a koníčkov. V Ilanove máme klasickú dedinskú posilňovňu, kam sa chodíme trochu pohýbať. Posilňovacie stroje máme väčšinou doma robené, ale na výbornej úrovni. Keďže ma bavia zámočnícke práce, tak veľkú časť strojov som robil sám doma.

S chalánmi z mesta sa stretávame pri florbale, ktorý hrávame 2-3 krát do týždňa, podľa toho, ako sa nazbierame. Bavia ma všetky manuálne práce okolo domu, ku ktorým som bol vedený už od detstva, spomeniem kosenie, sušenie sena a podobne. Máme rodinný dom a každý vie, že sa treba stále starať o dom i jeho okolie. Robíme tiež na malom záhradnom políčku, kde pestujeme zemiaky a zeleninu.

Rád majstrujem a preto v mojej malej dielničke vznikajú rôzne pekné výrobky. S kamarátom Jakubom Dubovcom vyrábame zo starých súčiastok, ktoré nájdeme na šrotovisku, industriálne lampy a robíme aj štýlové doplnky do interiéru. Spolu zdieľame i vášeň k motorkám. Začalo to baletami a postupne sme sa posunuli na vyššie kubatúry. V lete chodíme spoločne na huby, ale posledné roky je to bieda. Mám rád turistiku, pravidelne však chodím len na našu Poludnicu.“

Juraj Švento
foto archív M. Blcháča

V doraste TJ Ilanovo si vyskúšal aj post brankára.

